

Дѣ съ майката земя се бори
Селяка — труженикъ,
Едничакъ гласъ се тамъ разнася
Едничакъ чуй се викъ:
За свобода сме ний достойни,
Че жертви дадохме безбройни!

На българина дѣто бие
Сърцето всѣки мигъ,
Едничакъ гласъ се тамъ разнася,
Едничакъ чуй се викъ:
Отъ врагъ земята наша родна,
Ще пазимъ всѣкога свободна!

Нашата родина.

Ти хубава си, ненагледна,
Родино, край благатъ,
Ти плододатна си, въ недра ти
Рѣки безброй текатъ.

Засмѣно е надъ тебъ небето,
Въ тебъ розата ухай,
Въ гори ти пѣятъ птички пойни,
Съ чаръ пълна си прѣзь май.

Въ ливадитѣ ти росни, цвѣтни
Пасатъ стада безчетъ;
Въ тебъ има извори — богатства, —
Прочута си съ тѣхъ вредъ.

Градинитѣ овощни въ тебе
Сж божа благодать,
Простори ти небесни цѣпи
Орела — царъ крилатъ.

Изъ нивитѣ ти златни, зрѣли
Се вий жетварски срѣпъ;